

St John the Baptist's, Perth

SUNDAY HOLY MASS
4pm (anticipated Sunday Mass)
& on Sunday
9am, 11am, 6.30pm

WEEKDAY HOLY MASS
Monday-Saturday
at 10am, Tuesday 7pm
or as announced

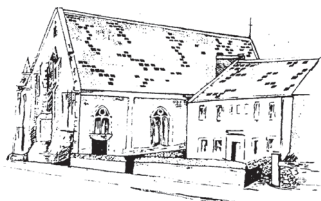
MSZA ŚW.
PO POLSKU
Niedziela 5pm
Pojednania 4.15pm

SACRAMENT of CONFESSION
6pm-6.30pm on Tuesdays
& following 10am Mass
on Saturdays

Priests: Very Rev. Steven Canon Mulholland MA STL VE, St John's Presbytery, 20 Melville Street, Perth, PH1 5PY (01738 259371)
and Rev. Bogdan Palka SDS 16 Melville Street Perth PH1 5PY (01738 564182)

Permanent Deacon: Rev. Krzysztof Jablonski (07851 735590)

PENTECOST

31st May 2020

My dear sisters and brothers in Christ,

Easter tide is known as 'the Queen of Seasons', and the tone of rejoicing set on Easter Day is sustained for fifty days, as the Church celebrates the gloriously risen Christ: *Triumphant in his glory now, his sceptre ruleth all, earth, heaven and hell before him bow, and at his footstool fall.*

Fulbert of Chartres c.952-1028

The circumstances of covid-19 means that we have been unable to gather together for the Holy Sacrifice of the Mass during Eastertide in our parish church. Instead you have had to dig deep into your own spiritual resources to mark these days with intensive prayer at home.

One of the resources I have dug deep into has been celebrating Holy Mass *ad orientem*. It is about exercising the option to celebrate the Holy Sacrifice of the Mass facing "toward the East" (*ad orientem*) or "toward God" (*ad Deum*) as distinct from "toward the people" (*versus populum*). I have dug deep to open the treasury of the Church's patrimony, so that, I can experience one of the most ancient ways that the Church has always prayed, starting with Jesus and reaching even to our own day, and thereby learn from the "ever ancient, ever new" wisdom of the Church.

The celebration of Mass *ad orientem* is not a form of antiquarianism, i.e. choosing to do something because it is old, but rather choosing to do something that has always been. *Ad orientem* worship has been a very powerful reminder of what we are about at Mass: meeting Christ Who comes to meet us. Practically speaking, this means that things look a bit different so when addressing God, I have faced the same direction as the people would, that is, toward God (*ad Deum*). To use a phrase dear to St. Augustine, by "turning toward the Lord" present in the Blessed Sacrament.

In 2007, Pope Benedict spoke of just this fact in his address to the monks of Heiligenkreuz Abbey in Vienna:

"In all our efforts on behalf of the liturgy, the determining factor must always be our looking to God. We stand before God—he speaks to us and we speak to him. Whenever in our thinking we are only concerned about making the liturgy attractive, interesting and beautiful, the battle is already lost. Either it is *Opus Dei* [the work of God], with God as its specific subject, or it is not. In the light of this, I ask you to celebrate the sacred liturgy with your gaze fixed on God

within the communion of saints, the living Church of every time and place, so that it will truly be an expression of the sublime beauty of the God who has called men and women to be his friends!"

It would be good to offer Masses both *ad orientem* and *versus populum*, so that, together, we can all be exposed to the varied riches of the Church and Her prayerful history. With St. Augustine, allow me to conclude with this heartfelt prayer: in our worship, hearts, and lives, "let us turn towards the Lord God and Father Almighty, and with a pure heart let us give Him sincere thanks as well as our littleness will allow.... May He increase our faith, rule our mind, give us spiritual thoughts, and at last lead us to His blessedness, through Jesus Christ His Son. Amen."

Pope Francis appointed Robert Cardinal Sarah as PREFECT of the Vatican's Congregation for Divine Worship on 23 November 2014. He

has written much about *ad orientem*:

*Come, O Holy Spirit:
enlighten my understanding
to know your commands;
strengthen my heart
against the wiles of the enemy; inflame my will...
I have heard your voice,
and I don't want to harden my heart to resisting,
by saying 'later... tomorrow.'
Nunc coepi! Now!
Lest there be no tomorrow for me!
O, Spirit of truth and wisdom,
Spirit of understanding and counsel,
Spirit of joy and peace!
I want what you want,
I want it because you want it,
I want it as you want it,
I want it when you want it.*

St Josemaría Escrivá de Balaguer y Albás

Canon Mulholland

Contrary to what has sometimes been argued, it is fitting and entirely consistent with the Conciliar Constitution that, during the Penitential Rite, the singing of the *Gloria in Excelsis*, the Orations, and the Eucharistic Prayer, **everyone—priest and faithful—should turn together towards the East**, to express their willingness to participate in the work of worship and redemption accomplished by Christ.

Contrariamente a quanto è stato a volte sostenuto, è del tutto conforme alla costituzione conciliare, è addirittura opportuno che, durante il rito della penitenza, il canto del Gloria, le orazioni e la preghiera eucaristica, tutti, sacerdote e fedeli, si voltino insieme verso Oriente, per esprimere la loro volontà di partecipare all'opera di culto e di redenzione compiuta da Cristo.

May the Holy Spirit renew the Church at Pentecost

1 czerwca - Święto NMP Matki Kościoła

Święto Maryi, Matki Kościoła, obchodzone w poniedziałek po uroczystości Zesłania Ducha Świętego, zostało wprowadzone do polskiego kalendarza liturgicznego 4 maja 1971 r. przez Episkopat Polski - za zgodą papieża św. Pawła VI. Dzień ten został wybrany dlatego, że Zesłanie Ducha Świętego było początkiem działalności Kościoła. Jak podają Dzieje Apostolskie, w momencie Zesłania Ducha Świętego w Wieczerniku obecni byli wszyscy Apostołowie, którzy "trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego" (Dz 1, 14). Matka Najświętsza, Oblubienica Ducha Świętego, mocą którego w dniu Zwiastowania poczęła Jezusa Chrystusa, przeżyła w Wieczerniku wraz z Apostołami zstąpienie Ducha Miłości na Kościół. Od tej chwili Maryja, Wspomożycielka

Wiernych i Matka Kościoła, towarzyszy Kościołowi w świecie. Maryja jest Matką Kościoła. Tytuł ten dawali Matce Najświętszej teologowie już od początków dziejów Kościoła, a w ostatnim stuleciu papieże: Leon XIII, Jan XXIII i Paweł VI. Biskupi polscy złożyli św. Pawłowi VI Memoriał z gorącą prośbą o ogłoszenie Maryi Matką Kościoła i oddanie ponowne Jej macierzyńskiemu Sercu całej rodziny ludzkiej. Prymas Polski, kard. Stefan Wyszyński, w imieniu 70 biskupów polskich w dniu 16 września 1964 roku, podczas trzeciej sesji soborowej, wygłosił przemówienie, uzasadniając konieczność ogłoszenia Maryi Matką Kościoła. Powoływał się na doświadczenia naszego Narodu, dla którego Matka Chrystusowa, obecna w naszych dziejach, i zawsze przez nas używana, była ratunkiem, pomocą i zwycięstwem. Biskupi polscy zabiegali również bardzo o to, aby nauka o

Matce Najświętszej została włączona do Konstytucji o Kościele, gdyż to podkreśla godność Maryi jako Matki Kościoła i Jej czynną obecność w misterium Chrystusa i Kościoła. W 1968 r. św. Paweł VI potwierdził swoje orzeczenie o Matce Kościoła w Wyznaniu Wiary, w tzw. Credo Pawłowym. Episkopat Polski włączył wówczas do Litanii Loretańskiej nowe wezwanie: "Matko Kościoła, módl się za nami". Wniósł równocześnie prośbę do Stolicy Świętej, aby wezwanie to znalazło się w Litanii odmawianej w Kościele Powszechnym, i aby papież ustanowił Święto Matki Kościoła również dla całego Kościoła Powszechnego.

Msze św. - Intencje mszalne

Pragnę poinformować wszystkie te rodziny, które zamówiły intencje mszalne za swoich drogich zmarłych lub intencje rodzinne, że

wszystkie Msze św. w czasie kiedy nasze kościoły pozostają zamknięte są sprawowane w terminie tak jak to było ustalone z członkami rodzin. Począwszy od 15 marca 2020 r. aż do czasu kiedy ponownie otworzymy nasze świątynie wszystkie zamówione intencje mszalne są i będą polecane Bogu podczas Eucharystii w zamówionych konkretnych terminach.

Fr Bogdan

Czerwiec - Miesiącem Serca Jezusowego

"...przy Sercu Jezusowym serce człowieka uczy się poznawać, jaki jest prawdziwy i jedyny sens jego życia i jego przeznaczenie: przy Sercu Jezusowym serce człowieka nabiera zdolności miłowania".

(św. Jan Paweł II)
Czerwiec to czas modlitwy słowami Litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa. W Kościele kult Serca Jezusowego

swój początek bierze w przebicie Bożego Serca na krzyżu... Pierwszymi, którzy uczcili to Serce byli apostołowie oraz setnik przebijający bok Chrystusa. Ojcowie Kościoła i wierni w późniejszych wiekach, przede wszystkim kontemplowali miłość Chrystusa, miłość, która zaprowadziła Go na krzyż. Wiek XVII wniósł nowe ożywienie kultu Serca Bożego kiedy to Pan Jezus objawił św. Małgorzacie Marii Alacoque, że „gorące pragnienie miłości ze strony ludzi skłoniło Go do objawienia nam swego Serca ze wszystkimi jego bogactwami miłości, miłosierdzia, łaski, świętości i zbawienia, aby tych wszystkich, którzy według swej możliwości oddawać Mu będą hołd i szeregować Jego cześć, miłość i chwałę, obficie i hojnie obdarzył tymi skarbami”. Ta ideowa uroczystość nie cieszyła się początkowo przychylnością Stolicy Apostolskiej, która po długiej zwłoce wprowadziła ją do liturgii w 1856

NIEDZIELNA REFLEKSJA NAD SŁOWEM BOŻYM

Pamiętaj!

Jezus powiedział o Duchu Świętym, że przypomni Apostołom wszystkie Jego słowa, gdy przyjdzie. Trzeba sobie więc przypomnieć, że Biblia pierwotnie nie była pismem, lecz powtarzaniem słów, które przetrawiały tylko dzięki pamięci ludzi. W Księdze Wyjścia, przy opisie ucieczki z Egiptu, zapisane są wezwania do Izraelitów, aby słowa Boga umieścili sobie między oczami jako ozdobę i przypomnienie. Któż z nas nie widział, choćby na fotografii, tajemniczej skrzyneczki na czołach ortodoksyjnych Żydów, w której są ukryte słowa objawionego wezwania do miłowania Boga. Ozdobą duszy jest pamięć o tym, co Bóg dla niej uczynił,

aby ją wybawić z niewoli grzechu, śmierci i sił ciemności. Czy pamiętasz wszystko, czego dokonał Bóg w twoim życiu? Czy potrafiłbyś wymienić ciąg wydarzeń w twojej historii, które układają się w drogę wyjścia z Egiptu grzechów, głupoty, niewiary, zdeformowanych uczuć, nałogów, skostniałych schematów myślowych, które kazały ci postrzegać świat w najciemniejszych barwach? Czy pamiętasz, w jaki sposób Jezus podawał ci rękę, aby podnieść cię z kolejnego upadku? Jak uwolnił cię z nałogów, do których powracałeś? Jak rozwiązał więzy uzależnień? Czy znasz i pamiętasz historię swojej rodziny? Każdy Izraelita znał na pamięć

swoją genealogię i historię swojego narodu w zbawczej interpretacji. Czy potrafiłbyś zapisać historię swojego życia w formie siedemdziesiątej czwartej księgi biblijnej? Czy pamiętasz wydarzenia, słowa, uczucia, przeżycia, ludzi, sny i najdrobniejsze znaki, i to wszystko, co było interwencją aniołów albo wprost Ducha Świętego, aby zmienić bieg twojego życia w pomyślny i pełen nadziei? W naszej religijności za mało jest rozpamiętywania tego, co się czyta w świętych księgach. Wielu ludzi zadowala się modlitwą, odmówieniem Różańca, przeczytaniem brewiarza, odczytaniem tekstów liturgicznych. Ale po co się to robi, jeśli nie towar-

zyszy temu odwołać do pamięci, do własnego życia? W Psalmie 49 czytamy: „Człowiek, co w dostatku żyje, ale się nie zastanawia, przyrównany jest do bydła, które giną”. Bezmyślne wyrecytowanie tekstów, choćby najświętszych, niczego w nas nie zmienia, bo nie są to teksty magiczne, lecz ożywiające, i potrzeba żywego odczytania, rozpamiętywania, by ujawnił się w nich Duch Święty. Czytanie słów Jezusa nie jest deklamacją, ale rozpamiętywaniem czy też wewnętrznym porównywaniem z własnym życiem. Jeśli mamy dziś prosić o przyście Ducha Świętego do nas, to prosimy Go o to, byśmy uruchomili w sobie pamięć zbawienia.

Mnie osobiście bardzo zdumiało, gdy czytałem po raz pierwszy Księgę Liczb, że zostały w niej zapisane wszystkie etapy drogi przez pustynię, nieraz z podaniem najdrobniejszych szczegółów. Nic nie jest bez znaczenia, gdy się podejmuje wysiłek drogi ku zbawieniu. Do takiego postrzegania świata i życia, które widzi Boże znaki na naszej drodze, potrzebna jest pamięć oświecona światłością Ducha Świętego. Dzięki Niemu nie ulegamy sklerozie duchowej. Dzięki Niemu mamy wizję przyszłości, gdyż pamięć przeszłości jest korzeniem owocnej przyszłości.

Fr Bogdan

r. dla Kościoła powszechnego. Dopiero papież Pius XII w setną rocznicę wprowadzenia kultu liturgicznego Najświętszego Serca Jezusowego, w 1956 r. napisał: "Jest naszym gorącym życzeniem, aby kult Najświętszego Serca Jezusowego stał się standardem jedności, zbawienia i pokoju dla wszystkich chrześcijan. Zadaniem tego kultu jest przypomnieć nam akt najwyższej miłości, w której Zbawiciel wydał wszystkie bogactwa swego Serca, by zostać z nami aż do końca wieków". W Polsce nabożeństwa ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa były znane najpierw w klasztorach Wizytek w Warszawie, Krakowie i Lublinie. Potem zostały zaaprobowane przez biskupa Lublina i polecane do odprawiania w jego diecezji. Następnie rozprzestrzeniły się na terenie całego kraju.

Najpiękniejszy ze wszystkich darów

Każdego poranka bogaty i wszechpotężny król Bengodi odbierał hołdy swoich poddanych. W swoim życiu zdobył już wszystko to, co można było zdobyć i zaczął się trochę nudzić. Pośród różnych poddanych zjawiających się codziennie na dworze, każdego dnia pojawiał się również punktualnie pewien cichy żebrak. Przynosił on królowi jabłko, a

potem oddawał się równie cicho jak wchodził. Król, który przyzwyczajony był do otrzymywania wspaniałych darów, przyjmował dar z odrobiną ironii i pobażania, a gdy tylko żebrak się odwracał, drwił sobie z niego, a wraz z nim cały dwór. Jednak żebrak tym się nie zrażał. Powracał każdego dnia, by przekazać królewskim dłoniom kolejny dar. Król przyjmował go rutynowo i odkładał jabłko natychmiast do przygotowanego na tę okazję koszyka znajdującego się blisko tronu. Były w nim wszystkie jabłka cierpliwie i pokornie przekazywane przez żebraka. Kosz był już prawie całkiem pełen. Pewnego dnia ulubiona królewska małpa wzięła jedno jabłko i ugryzła je,

po czym plując nim, rzuciła pod nogi króla. Monarcha oniemiał z wrażenia, gdy dostrzegł wewnątrz jabłka migoczącą perłę. Rozkazał natychmiast, aby otworzono wszystkie owoce z koszyka. W każdym z nich, znajdowała się taka sama perła. Zdumiony król kazał zaraz przywołać do siebie żebraka i zaczął go przepytować. „Przynosiłem ci te dary, panie - odpowiedział człowiek - abyś mógł zrozumieć, że życie obdarza cię każdego dnia niezwykłym prezentem, którego ty nawet nie dostrzegasz i wyrzucasz do kosza. Wszystko, dlatego, że jesteś otoczony nadmierną ilością bogactw. Najpiękniejszym ze wszystkich darów jest każdy rozpoczynający się dzień”

For today's liturgy

Acts 2: 1-11 -

The gathered apostles heard the wind, were filled with the Holy Spirit, and able to speak in the languages of everyone in Jerusalem.

Psalms: 103 -

Send forth your spirit O Lord and renew the face of the earth / Bless the Lord my soul / You take back your spirit they die / May the glory of the Lord last forever

Corinthians 12: 3-7, 12-13 -

There is a variety of gifts, but always the same Spirit .. in whom we are all baptised.

John 20: 19-23 -

Peace be with you - as the Father sent me, so I am sending you - receive the Holy Spirit.

Collections and other donations

Following requests from many parishioners around the Diocese wishing to continue to make their weekly offering to their parishes, the Diocese has, in partnership with the company, PAYAGROUP, established an online portal to allow for donations by card payment to your parish at any time.

Parishioners who are UK tax payers will also be able to gift aid their donation by completion of an online declaration.

If you already make your contributions using a Standing Order - this remains the best way. For those who

**DONATE
PLEASE**

would wish to set up a standing order - please contact Canon Mulholland for the parish bank account details

The new portal is available through the diocesan website, and is a completely secure way to give to individual parishes, as well as to some of the Diocesan Funds as you will see. The **DONATE BUTTON** is now be a permanent feature on the diocesan website

www.dunkelddiocese.co.uk

Prayers

In your charity, please pray for the repose of the souls of those who have died recently and for all whose anniversaries occur about this time.

RECENTLY DEAD: Ken Sutherland, John Paul Lamont, Isabella Wardrop and John O'Neill.

ANNIVERSARIES: John Woods, Joseph/Marie/Ivan Castell and Claude Fernandes

MONTH'S MIND: Mgr Hendry

Fidelium animae, per misericordiam Dei, requiescant in pace. Amen.